

#1 Internationale Bestsellerauteur

SYLVIA DAY

Ze kunnen niet met
maar ook niet zonder elkaar...

Bezeten van jou

CROSSFIRE 4

Over het boek

Gideon noemt me zijn engel, maar hij is het wonder in mijn leven. Mijn prachtige, gehavende strijder – vastberaden mijn demonen te verslaan, terwijl hij die van zichzelf negeert.

De geloften die we aflegden, zouden ons meer dan alleen fysiek met elkaar verbinden. Maar in plaats daarvan openden ze oude wonden, legden ze onze pijn en gebreken bloot en lokten ze onze vijanden tevoorschijn. Ik voelde hem uit mijn vingers glijden. Mijn grootste angst leek werkelijkheid te worden, terwijl mijn liefde sterker op de proef werd gesteld dan ik ooit voor mogelijk had gehouden.

Op het lichtste moment in onze levens waren we overvallen door het duister uit zijn verleden, en werd alles waarvoor we hadden gevochten bedreigd. We stonden voor een onmogelijke keuze: terug naar de bekende veiligheid van onze levens voordat we elkaar kenden, of het gevecht aangaan voor een toekomst die plotseling op een onhaalbare en hopeloze droom leek...

‘Day speelt op zo’n zintuiglijke manier met sensuele thema’s dat haar broeierige romantiek ook diepte krijgt. Alles wat lezers verwachten zit erin, en meer.’ – *RT Book Reviews*

Over de auteur

Sylvia Day is de #1 *New York Times*- en #1 internationale bestsellerauteur van meer dan 20 bekroonde romans die in ruim 40 landen worden uitgegeven. In 23 landen voert ze de bestsellerlijsten aan en er zijn tientallen miljoenen exemplaren van haar boeken in druk. De tv-rechten van haar *Crossfire*-serie zijn in de VS gekocht door Lionsgate.

Volg de auteur op www.sylviaday.com, [Facebook.com/AuthorSylviaDay](https://www.facebook.com/AuthorSylviaDay) of op Twitter @SylDay.

Van dezelfde auteur in de *Crossfire*-serie:

Verslaafd aan jou
Begeerd door jou
Verbonden met jou

Overige titels van dezelfde auteur:

Zondig hart
Gesloten hart
Veroverd hart
Betoverd

Bezoek onze internetsite www.awbruna.nl voor informatie over onze boeken, volg [@AWBruna](https://twitter.com/AWBruna) op Twitter of bezoek onze Facebook-pagina [Facebook.com/AWBrunaUitgevers](https://www.facebook.com/AWBrunaUitgevers).

Sylvia Day

Bezeten van jou

A.W. Bruna Uitgevers

Oorspronkelijke titel

Captivated by You

© 2014 by Sylvia Day

Vertaling

Marike Groot en Sander Brink, GrootenBrink Vertalingen

Omslagontwerp

Sarah Oberrender

Omslagbeeld

Edwin Tse

Art director

George Long

Bewerking Nederlands omslag

Bram van Baal

© 2014 A.W. Bruna Uitgevers, Amsterdam

ISBN 978 94 005 0433 2

NUR 302

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor zover het maken van reprografische verveelvoudigingen uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16 h Auteurswet 1912 dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan Stichting Reprorecht (Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.reprorecht.nl). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten Organisatie, Postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

*Dit boek is voor alle lezers die geduldig hebben gewacht op het volgende hoofdstuk in het verhaal van Gideon en Eva.
Ik hoop dat jullie er net zo van genieten als ik!*

1

Naalden van ijskoud water bestookten mijn oververhitte huid en de stekende pijn verjoeg de hardnekkige schaduwen van een nachtmerrie die ik me niet volledig meer kon herinneren.

Ik deed mijn ogen dicht, stapte verder onder de straal en dwong de angst en de misselijkheid die was blijven hangen om in een draaikolk rond het afvoerputje bij mijn voeten te verdwijnen. Een rilling teisterde me en mijn gedachten gingen naar mijn vrouw. Mijn engel die vredig lag te slapen in het appartement hiernaast. Ik verlangde hevig naar haar, wilde me in haar verliezen, en had er de pest aan dat ik dat niet kon. Haar niet tegen me aan kon houden. Dat ik haar wulpse lichaam niet onder dat van mij kon trekken en me erin kon laten zinken, en de herinneringen niet kon laten verjagen door haar aanraking.

'*Fuck.*' Ik zette mijn handpalmen plat tegen de koele tegels en liet de kilte van de straffende stortvloed door mijn botten trekken. Ik was een egoïstische klootzak.

Als ik een betere man was geweest, was ik van Eva Cross weggelopen op het moment dat ik haar zag.

Maar in plaats daarvan had ik haar tot mijn vrouw gemaakt. En ik wilde dat het nieuws van ons huwelijk werd uitgezonden via elk mogelijk medium, in plaats van het verborgen te houden als een geheim onder nog geen handjevol mensen. Erger nog: aangezien ik niet van plan was haar te laten gaan, zou ik een manier moeten vinden om te compenseren voor het feit dat ik *zo fucking* gestoord was dat we niet eens samen in dezelfde kamer konden slapen.

Ik zeepte me in en waste snel het plakkerige zweet van me af

waarin ik wakker was geworden. Een paar minuten later liep ik naar de slaapkamer, waar ik een trainingsbroek aantrok voordat ik naar mijn werkkamer ging. Het was pas even na zeven uur 's ochtends.

Nog maar een paar uur daarvoor was ik uit het appartement vertrokken dat Eva deelde met haar beste vriend, Cary Taylor. Ik wilde haar de tijd geven om nog even te slapen voor ze naar haar werk ging. We waren de hele nacht met elkaar bezig geweest, allebei te behoeftig en gulzig. Maar er was ook nog iets anders geweest. Ze had iets dwingend over zich gehad, wat aan me knaagde en waar ik een ongerust gevoel aan had overgehouden.

Er zat mijn vrouw iets dwars.

Mijn blik gleed naar het raam en het uitzicht op Manhattan erachter, en bleef toen rusten op de lege muur. In mijn werkkamer in ons penthouse op 5th Avenue hingen op die plek foto's van haar en van ons. Ik kon de collage zo voor me zien; ik had er de laatste maanden talloze uren naar zitten kijken. Ooit was uitkijken over de stad mijn manier geweest om mijn wereld in te kapselen. Nu bereikte ik dat door naar Eva te kijken.

Ik ging achter mijn bureau zitten, maakte mijn computer wakker door even met de muis te bewegen, en zoog langzaam en diep mijn adem naar binnen toen het gezicht van mijn vrouw mijn beeldscherm vulde. Ze was niet opgemaakt op de foto die mijn bureaubladachtergrond vormde, en door een handjevol lichte sproetjes op haar neus zag ze er jonger uit dan haar vierentwintig jaar. Mijn blik gleed over haar trekken; de boog van haar wenkbrauwen, haar heldere grijze ogen, haar volle lippen. Op de momenten dat ik me toestond eraan te denken, kon ik die lippen bijna op mijn huid voelen. Haar kussen waren zegeningen, beloftes van mijn engel die mijn leven de moeite waard maakten.

Ik blies vastberaden mijn adem uit, pakte de telefoon en drukte op de snelkeuzetoets voor Raúl Huerta. Ondanks het vroege uur nam hij snel en alert op.

'Mrs. Cross en Cary Taylor gaan vandaag naar San Diego,' zei

ik, en mijn hand balde zich tot een vuist bij de gedachte. Meer hoefde ik niet te zeggen.

‘Begrepen.’

‘Ik wil vóór het middaguur een recente foto van Anne Lucas en een gedetailleerd verslag van waar ze de afgelopen nacht is geweest, op mijn bureau hebben liggen.’

‘Uiterlijk,’ bevestigde hij.

Ik hing op en staaarde naar Eva’s betoverend mooie gezicht. Ik had haar vastgelegd op een gelukkig, onbewaakt ogenblik, een toestand waarin ik haar de rest van haar leven wilde houden. Maar afgelopen nacht was ze van streek geweest door een mogelijke aanvaring met een vrouw die ik ooit had gebruikt. Het was al een tijdje geleden sinds ik Anne voor het laatst was tegengekomen, maar als zij degene was die mijn vrouw van streek had gemaakt, zou ze me opnieuw tegenkomen. En snel ook.

Ik opende mijn postvak en begon door mijn e-mails te blade-ren, formuleerde snel een antwoord waar nodig, en langzamerhand werkte ik me naar de onderwerpregel toe waar mijn oog al op was gevallen zodra ik mijn e-mail had geopend.

Ik voelde Eva nog voordat ik haar zag.

Ik tilde mijn hoofd op en ging langzamer typen. Een plotse-linge vlaag van verlangen suste de onrust die ik altijd voelde als ik niet bij haar was.

Ik leunde achterover om het beeld beter in me te kunnen op-nemen. ‘Je bent vroeg op, engel.’

Eva stond in de deuropening met haar sleutels in haar hand, haar blonde haar viel warrig en sexy om haar schouders, haar wangen en lippen nog rozig van de slaap, haar rondingen ge-huld in een hemdje en een kort broekje. Ze had geen beha aan, en haar verrukkelijke borsten gingen zachtjes op en neer onder het geribde katoen. Ze was tener en ervoor gemaakt om een man op zijn knieën te krijgen, waardoor ik er vaak aan werd herinnerd hoe anders ze was dan de vrouwen met wie ik vóór haar altijd was gefotografeerd.

‘Ik werd wakker en ik miste je meteen,’ antwoordde ze, met de hese stem die me altijd weer een stijve bezorgde. ‘Hoelang ben je al op?’

‘Niet lang.’ Ik duwde de toetsenbordplank naar binnen om ruimte voor haar te maken op mijn bureau.

Ze liep op haar blote voeten naar me toe en verleidde me zonder dat ze er enige moeite voor hoefde te doen. Vanaf het eerste moment dat ik haar had gezien, wist ik al dat ze me te gronde zou richten. Die belofte lag besloten in haar ogen en in de manier waarop ze bewoog. Overal waar ze was, staarden mannen haar na. Begeerden haar. Net zoals ik zelf deed.

Ik greep haar bij haar middel toen ze dichtbij genoeg was en koos ervoor om haar op mijn schoot te trekken in plaats van haar op het bureau te laten plaatsnemen. Ik boog mijn hoofd, nam haar tepel in mijn mond en begon er met lange, diepe halen aan te zuigen. Ik hoorde haar naar adem snakken, voelde haar lichaam schokken bij de gewaarwording, en glimlachte inwendig. Ik kon met haar doen wat ik maar wilde. Dat recht had ze me gegeven. Het was het grootste geschenk dat ik ooit van iemand had gekregen.

‘Gideon.’ Haar handen gingen naar mijn haar en streken erdoorheen.

Ik voelde me nu al oneindig veel beter.

Ik tilde mijn hoofd op en kuste haar, proefde de kaneel van haar tandpasta en de onderliggende smaak die uniek was aan haar. ‘Hm?’

Ze raakte mijn gezicht aan, en bekeek het met een zoekende blik. ‘Heb je weer een nachtmerrie gehad?’

Ik blies hard mijn adem uit. Ze had altijd al dwars door me heen kunnen kijken. Ik wist niet zeker of ik daar ooit aan zou wennen.

Ik streek met het kussentje van mijn duim over het vochtige katoen dat om haar tepel geplakt zat. ‘Ik heb het liever over de natte dromen die je nu bij me oproept.’

‘Waar ging hij over?’

Ik kneep mijn lippen samen tot een dunne streep toen ze zo aandrong. 'Weet ik niet meer.'

'Gideon...'

'Hou er maar over op, engel.'

Eva verstijfde. 'Ik wil je alleen maar helpen.'

'Je weet hoe je dat kunt doen.'

Ze snoof. 'Seksmaniak.'

Ik trok haar dicht tegen me aan. Ik kon geen woorden vinden om haar te vertellen hoe ze aanvoelde in mijn armen, dus duwde ik mijn gezicht tegen haar hals en ademde de geliefde geur van haar huid in.

'Kanjer.'

Iets in de klank van haar stem maakte me op mijn hoede. Ik week langzaam achteruit en liet mijn blik over haar gezicht glijden. 'Zeg het eens.'

'Over San Diego...' Ze sloeg haar ogen neer en beet op haar onderlip.

Ik bleef stil en wachtte af waar het gesprek naartoe ging.

'Six-Ninths zal daar ook zijn,' zei ze uiteindelijk.

Ze had niet geprobeerd te verbergen wat ik al wist, en dat was een opluchting voor me. Maar in plaats daarvan werd ik overspoeld door een ander soort spanning.

'Daarmee wil je zeggen dat dat een probleem is.' Mijn stem bleef vlak, maar ik was verre van kalm.

'Nee, het is geen probleem,' zei ze zacht. Maar haar vingers woelden rusteloos door mijn haar.

'Lieg niet tegen me.'

'Dat doe ik ook niet.' Ze haalde diep adem en hield toen mijn blik gevangen. 'Er klopt iets niet. Ik ben een beetje in de war.'

'Waarover precies?'

'Doe alsjeblieft niet zo,' zei ze zachtjes. 'Je moet niet zo ijzig doen en me buitensluiten.'

'Het spijt me heel erg. Maar hier zitten luisteren naar mijn vrouf die me vertelt dat ze in de war is vanwege een andere man, bezorgt me niet bepaald een goed humeur.'

Ze wriemelde zich van mijn schoot af en ik liet haar gaan, zodat ik naar haar kon kijken – haar kon peilen – met wat afstand tussen ons in. ‘Ik weet niet hoe ik het uit moet leggen.’

Ik negeerde vastberaden de verkillende knoop in mijn maag. ‘Probeer het eens.’

‘Het is gewoon...’ Ze keek omlaag, kauwend op haar onderlip. ‘Er is iets... nog niet af.’

Mijn borstkas verstrakte en werd heet. ‘Raak je opgewonden van hem, Eva?’

Ze verstijfde. ‘Zo zit het niet.’

‘Is het zijn stem? De tatoeages? Zijn magische pik?’

‘Hou daarmee op. Het is niet eenvoudig om erover te praten. Maak het niet nog moeilijker.’

‘Voor mij is het ook verdomd moeilijk,’ snauwde ik en ik kwam overeind.

Ik nam haar van top tot teen in me op. Ik wilde haar tegelijkertijd neuken en straffen. Ik wilde haar vastbinden, opsluiten, veilig weggeborgen van iedereen die mijn greep op haar zou kunnen bedreigen. ‘Hij heeft je behandeld als een stuk vuil, Eva. Ben je dat vergeten door naar de videoclip van *Golden* te kijken? Heb je iets nodig wat ik je niet geef?’

‘Doe toch niet zo lullig.’ Ze sloeg haar armen over elkaar, een defensieve houding waar ik alleen maar nog kwader van werd.

Ze moest open en zacht zijn. Ze moest helemaal voor mij zijn. En er waren momenten dat ik gek werd van hoeveel ze voor me betekende. Zij was het enige waarvan ik me niet wilde voorstellen dat ik het ooit zou kwijtraken. En nu zei ze het enige wat ik niet kon verdragen om te horen.

‘Ga hier alsjeblieft niet gemeen over doen,’ fluisterde ze.

‘Ik gedraag me opmerkelijk beschaafd, als je bedenkt hoe gewelddadig ik me op het moment voel.’

‘Gideon.’ Haar grijze ogen werden verduisterd door schuldgevoel, en toen zag ik tranen glinsteren.

Ik wendde mijn gezicht af. ‘Niet doen!’

Maar ze keek dwars door me heen, zoals ze altijd deed.

‘Het was niet mijn bedoeling om je pijn te doen.’ De diamanten ring aan haar vinger – mijn claim op haar – ving het licht en schoot vonken veelkleurig vuur tegen de muur. ‘Ik wil niet dat je geërgerd en kwaad op me bent. Het doet mij ook pijn, Gideon. Ik verlang niet naar hem. Ik zweer je dat ik niet naar hem verlang.’

Rusteloos liep ik naar het raam om te proberen de kalmte te vinden die ik nodig had om iets te doen aan het gevaar dat Brett Kline vertegenwoordigde. Ik had alles gedaan wat ik kon. Ik had de geloftes uitgesproken, ik had de ring om haar vinger geschoven. Ik had haar op elke mogelijke manier aan me gebonden. En nog was het niet genoeg.

De stad lag voor me uitgestrekt, het uitzicht belemmerd door hogere gebouwen. Vanuit het penthouse kon ik kilometers ver zien, maar vanaf het appartement aan de Upper West Side dat ik had betrokken naast dat van Eva, was het uitzicht beperkt. Ik kon de eindeloze linten van straten verstoppt met gele taxi’s of het zonlicht dat weerkaatste van de vele ramen van de wolkenkrabbers niet zien.

Ik kon Eva New York geven. Ik kon haar de wereld geven. Ik kon niet nog meer van haar houden dan ik deed; het verteede me. En nog was een of andere klootzak uit haar verleden hard op weg me eruit te werken.

Ik herinnerde me hoe ze in Klines armen had gelegen en hem had gekust met een wanhoop die ze alleen voor mij hoorde te voelen. De mogelijkheid dat ze nog steeds werd gegrepen door lust voor hem maakte dat ik iets kapot wilde scheuren.

Mijn knokkels knakten toen ik mijn handen tot vuisten balde. ‘Moeten we elkaar nu al een poosje niet zien? Even de tijd nemen zodat Kline je verwarring kan oplossen? Misschien moet ik hetzelfde doen en Corinne helpen die van haar op te lossen.’

Ze haalde bevend adem bij het noemen van mijn voormalige verloofde. ‘Meen je dat nou serieus?’

Het bleef afschuwelijk lang stil.

Toen: ‘Gefeliciteerd, eikel. Je hebt me zojuist meer pijn gedaan dan hij ooit heeft gedaan.’

Ik draaide me net op tijd om om haar de kamer uit te zien benen, haar rug recht en gespannen. De sleutels die ze had gebruikt om zichzelf binnen te laten, had ze op mijn bureau gelegd, en de aanblik van die achtergelaten sleutels triggerde iets wanhopigs. ‘Stop.’

Ik greep haar en ze sribbelde tegen. Deze dynamiek tussen ons was zo vertrouwd; Eva die wegrent en ik die achter haar aan gaat.

‘Laat me los!’

Ik deed mijn ogen dicht en drukte mijn gezicht tegen haar aan. ‘Ik zal niet toestaan dat hij je krijgt.’

‘Op dit moment ben ik zo boos op je dat ik je wel kan slaan.’

Ik wilde dat ze dat deed. Ik wilde de pijn voelen. ‘Doe het maar.’

Ze zette haar nagels in mijn onderarmen. ‘Zet me neer, Gideon.’

Ik draaide haar om en drukte haar tegen de muur van de gang. ‘Wat wil je dan dat ik doe als je me vertelt dat je *in de war* bent vanwege Brett Kline? Ik heb het gevoel alsof ik aan de rand van een afgrond hang en dat mijn handen weg beginnen te glijden.’

‘Dus dan grijp je mij maar om je aan vast te houden? Waarom begrijp je dan niet dat ik nergens naartoe ga?’

Ik staarde naar haar omlaag, wanhopig op zoek naar iets om te zeggen wat het allemaal weer goed zou maken tussen ons. Haar onderlip begon te trillen en ik... ik stortte in.

‘Zeg me hoe ik dit moet aanpakken,’ zei ik schor, terwijl ik zachtjes met mijn vingers om haar polsen drukte. ‘Zeg me wat ik moet doen.’

‘Hoe je mij moet aanpakken, bedoel je?’ Ze trok haar schouders naar achteren. ‘Want ik ben hier degene die niet helemaal goed is. Ik leerde Brett in een periode van mijn leven kennen waarin ik mezelf haatte maar wilde dat anderen van me hiel-

den. En nu gedraagt hij zich zoals ik toen had gewild en daar word ik helemaal gek van.'

'Jezus, Eva.' Ik drukte harder en leunde met mijn hele lichaam tegen haar aan. 'Hoe kun je van me verwachten dat ik me daardoor niet bedreigd voel?'

'Ik verwacht van je dat je me vertrouwt. Ik heb het je verteld omdat ik niet wilde dat je rare signalen op zou vangen en daar de verkeerde conclusies uit zou trekken. Ik wilde er eerlijk over zijn zodat je je er níét bedreigd door zou voelen. Ik weet dat ik dingen in mijn hoofd heb die ik moet verwerken. Ik ga dit weekend naar Dr. Travis en...'

'Psychiaters zijn niet de oplossing voor al je problemen!'

'Schreeuw niet zo tegen me.'

Ik vocht tegen de aandrang om mijn vuist tegen het pleisterwerk achter haar te rammen. Het blinde geloof van mijn vrouw in de helende werking van therapie frustreerde me mateloos. 'We gaan niet naar een of andere stomme dokter rennen zodra we maar eventjes een probleem hebben. Het is jij en ik in dit huwelijk. Niet de hele godvergeten psychiatrische gemeenschap!'

Haar kin ging omhoog en haar kaken namen de vastberaden hoek aan die me gek maakte. Ze gaf nooit een duimbreed toe tenzij ze mijn pik in zich had. Dan gaf ze me alles.

'Jij mag dan misschien denken dat je geen hulp nodig hebt, kanjer, maar ik weet dat ik die wel nodig heb.'

'Jij bent wat ik nodig heb.' Ik legde mijn handen om haar gezicht. 'Ik heb mijn vrouw nodig. En ik heb het nodig dat ze aan mij denkt en niet aan een andere vent!'

'Ik zou bijna wensen dat ik niks had gezegd.'

Mijn lip krulde snerend omhoog. 'Ik weet wat je voelde. Ik heb het gezien.'

'O god. Jij jaloerse, gekke...' Ze kreunde zachtjes. 'Waarom begrijp je niet hoeveel ik van je hou? Brett is niets vergeleken met jou. Niéts. Maar eerlijk gezegd wil ik op dit moment niet bij je in de buurt zijn.'

Ik voelde haar weerstand, hoe ze zich verzette toen ze zich probeerde los te maken. Ik hield me aan haar vast als aan een reddingsboei. ‘Zie je dan niet wat je met me doet?’

Eva werd slap in mijn armen. ‘Ik snap jou niet, Gideon. Hoe kun je nou gewoon een schakelaar omzetten en je gevoelens uitzetten? Als je weet hoe ik over Corinne denk, hoe kun je haar dan zo voor mijn voeten werpen?’

‘Jij bent de reden waarom ik leef, dat kan ik niet uitschakelen.’ Ik liet mijn mond over haar wang glijden. ‘Ik denk aan niets anders dan aan jou. De hele dag. Elke dag. Alles wat ik doe, doe ik met jou in gedachten. Er is geen ruimte voor iemand anders. Ik kan het niet uitstaan dat jij wel ruimte hebt voor hem.’

‘Je luistert niet.’

‘Als je maar bij hem uit de buurt blijft, verdomme.’

‘Dat is ontwijkingsgedrag, geen oplossing.’ Ze drukte haar vingers tegen mijn middel. ‘Ik ben kapotgemaakt, Gideon, dat weet je. En ik ben mezelf stukje voor stukje weer in elkaar aan het zetten.’

Ik hield van haar zoals ze was. Waarom was dat niet genoeg?

‘Dankzij jou ben ik sterker dan ik ooit ben geweest,’ ging ze verder, ‘maar er zijn nog steeds barsten. En als ik ze vind, moet ik erachter zien te komen hoe ze zijn ontstaan en hoe ik ze weer kan sluiten. Voorgoed.’

‘Wat betekent dat nou weer, verdomme?’ Mijn handen gingen onder haar topje, op zoek naar blote huid.

Ze verstijfde en duwde me weg, me afwijzend. ‘Gideon, nee...’

Ik verzegelde haar mond met die van mij. Ik tilde haar op en legde haar op de grond. Ze sribbelde tegen en ik gromde: ‘Verzet je niet tegen me.’

‘Je kunt niet gewoon onze problemen wegneuken.’

‘Ik wil je gewoon neuken.’ Ik haakte mijn duimen achter het elastiek van haar korte broek en trok hem omlaag. Ik was buiten zinnen van het verlangen om in haar te zijn, haar te bezitten, te voelen hoe ze zich overgaf. Alles, wat dan ook, om de stem in mijn hoofd niet te hoeven horen die zei dat ik het had

verkloot. Alwéér. En dat ik deze keer niet zou worden vergeven.

‘Laat me los.’ Ze rolde zich op haar buik.

Ik sloeg mijn armen om haar heupen toen ze probeerde weg te kruipen. Ze zou me van zich af kunnen gooien zoals ze had geleerd en ze kon me met één woord laten ophouden. Haar stopwoord...

‘Crossfire.’

Eva bevroor bij het geluid van mijn stem en het ene woord dat was bedoeld om over te brengen met welke wirwar van emoties ze me teisterde.

Het was daar, in het oog van de storm, dat er iets knapte. Een felle en vertrouwde stilte verspreidde zich door mijn lichaam en suste de paniek die mijn zelfvertrouwen had doen wankelen. Ik werd rustig en liet de plotselinge afwezigheid van tumult tot me doordringen. Het was lang geleden dat ik voor het laatst die duizeligmakende overgang van chaos naar controle had gevoeld. Alleen Eva kon me zo diep raken en me tuimelend terugsmijten naar een tijd waarin ik aan de genade van alles en iedereen overgeleverd was geweest.

‘Jij gaat ophouden met je tegen me verzetten,’ zei ik kalm tegen haar. ‘En ik ga mijn verontschuldigingen aanbieden.’

Ze werd slap in mijn armen. Haar overgave was volkomen en snel. Ik had weer de overhand.

Ik trok haar omhoog en naar achteren, zodat ze op mijn dijen kwam te zitten. Eva had het nodig dat ik de leiding nam. Als het mij duizelde, raakte ze de weg kwijt, en dat verzwakte mij nog meer. Het was een vicieuze cirkel en ik moest ervoor zorgen dat ik er meer grip op kreeg.

‘Het spijt me.’ Ik had spijt dat ik haar pijn had gedaan. Spijt dat ik mijn controle over de situatie was verloren. Ik was prikkelbaar geweest na de nachtmerrie – wat ze had aangevoeld – en doordat ik meteen daarna om mijn oren werd geslagen met Kline, had ik geen tijd gehad om mezelf bij elkaar te rapen.

Ik zou met hem afrekenen. Ik zou haar stevig in mijn greep houden. Punt. Andere opties waren er niet.

‘Ik heb je steun nodig, Gideon.’

‘Je moet tegen hem zeggen dat je getrouwd bent.’

Ze leunde met haar slaap tegen mijn wang. ‘Dat ga ik ook doen.’

Ik verschoof haar zodat ze op mijn schoot kwam te zitten, leunde achterover tegen de muur en trok haar dicht tegen me aan. Ze sloeg haar armen om mijn nek en mijn wereld was weer in orde.

Haar hand gleeed over mijn borst omlaag. ‘Kanjers...’

De verleidende klank in haar stem kende ik goed. Ik had meteen een stijve, en mijn bloed werd heet en dik. Het wond Eva op om zich aan me over te geven, en die reactie zette mij in vuur en vlam op een manier die met niets te vergelijken was.

Ik duwde mijn hand in haar haar, pakte een vuistvol van de zachte, goudkleurige lokken vast en keek hoe haar oogleden zwaar werden toen ze het zachte trekken voelde. Ze werd in bedwang gehouden en was aan mijn genade overgeleverd, en ze vond het heerlijk. Ze had het nodig, net zo hard als ik.

Ik nam bezit van haar mond. En toen nam ik bezit van haar.

Terwijl Angus Eva en mij naar ons werk reed, scrolde ik door mijn agenda en dacht ik aan de vlucht van mijn vrouw om halfnegen.

Ik keek naar haar. ‘Je neemt een van de vliegtuigen naar Californië.’

Ze was uit het raampje van de Bentley aan het kijken, de stad in zich opnemend met haar gebruikelijke gretige interesse, maar nu draaide ze zich naar mij om.

Ik ben geboren in New York. Ik ben opgegroeid in en rond de stad en heb er uiteindelijk mijn eigendom van gemaakt. Op een gegeven moment merkte ik de stad niet meer op. Maar Eva’s fascinatie en verrukking over mijn stad hadden me er opnieuw mee laten kennismaken. Ik observeerde de stad niet net

zo intens als zij, maar ik zag hem wel met een frisse blik.

‘O ja?’ zei ze uitdagend, en haar ogen verraadden dat ze zich ook tot mij aangetrokken voelde.

Haar ‘neuk-me’-blik zorgde ervoor dat de wijzer voortdurend in het rode gebied zat.

‘Ja.’ Ik klapte de hoes van mijn tablet dicht. ‘Het is sneller, comfortabeler en veiliger.’

Haar mondhoeken gingen omhoog. ‘Goed dan.’

Dat vleugje plagerige spot boeide me, maakte dat ik alle mogelijke verdorven en rauwe dingen bij haar wilde doen totdat er alleen maar volledige overgave overbleef.

‘Jij mag het aan Cary vertellen,’ ging ze verder, en ze sloeg haar benen andersom over elkaar, waarbij ze me kort een blik op het randje kant van haar kousen en haar jarretels gunde.

Ze had een rood mouwloos shirt en een witte rok aan, met hoge hakken met enkelbandjes eronder. Een heel acceptabel zakelijk ensemble dat tot ingehouden sexy werd verheven door het lichaam dat eronder zat. Er vonkte elektriciteit tussen ons in, de instinctieve herkenning dat we waren geschapen om perfect op elkaar aan te sluiten.

‘Vraag me of ik met je meega,’ zei ik. Ik haatte het idee dat ze een heel weekend niet bij me zou zijn.

Haar glimlach verflauwde. ‘Dat kan ik niet. Als ik mensen wil gaan vertellen dat we getrouwd zijn, zal ik moeten beginnen met Cary, en dat kan ik niet als jij erbij bent. Ik wil niet dat hij het gevoel krijgt dat hij naast een leven bungelt dat ik met jou aan het creëren ben.’

‘Ik wil er ook niet naast bungelen.’

Ze haakte haar vingers in die van mij. ‘Dat we onze vrije tijd doorbrengen met vrienden betekent niet dat we minder een stel zijn.’

‘Ik breng liever tijd met jou door. Jij bent de interessantste persoon die ik ken.’

Haar ogen werden groot en ze staaarde me aan. Toen kwam ze plotseling in beweging en voordat ik besepte wat ze deed,

trok ze haar rok omhoog en ging met haar benen aan weerskanten op me zitten. Ze legde haar handen om mijn gezicht, drukte haar lippen die glansden van de lipgloss op die van mij en kustte me wezenloos.

‘Mmm,’ kreunde ik toen ze zich buiten adem van me aftrok. Mijn vingers knepen in de volle ronding van haar prachtige kont. ‘Doe dat nog eens.’

‘Ik heb zo’n zin in je op dit moment,’ zei ze hijgend, terwijl ze mijn lippen schoonveegde met haar duim.

‘Daar heb ik niks op tegen.’

Haar omfloerste lach gleed helemaal om me heen. ‘Ik voel me op dit moment zo geweldig.’

‘Beter dan in de gang?’ Haar plezier was aanstekelijk. Als ik de tijd stil had kunnen zetten, had ik het op dat moment gedaan.

‘Dat is een ander soort geweldig.’ Haar vingertoppen taptansten over mijn schouders. Ze straalde wanneer ze gelukkig was en haar plezier maakte alles om haar heen vrolijker. Zelfs mij. ‘Dat was het beste compliment dat je me kon geven, kanjer. Vooral omdat het afkomstig was van dé Gideon Cross. Jij ontmoet elke dag fascinerende mensen.’

‘En ik wil altijd maar dat ze weggaan zodat ik weer naar jou toe kan.’

Haar ogen glinsterden. ‘Mijn god, ik hou zoveel van je dat het pijn doet.’

Mijn handen trilden en ik drukte ze tegen de achterkant van haar dijen om het voor haar te verbergen. Mijn blik dwaalde rusteloos heen en weer, op zoek naar iets waar ik me aan vast kon klampen.

Als ze eens wist wat die woorden met me deden.

Ze omhelsde me. ‘Ik wil dat je iets voor me doet,’ mompelde ze.

‘Alles. Wat dan ook.’

‘Laten we een feestje geven.’

Ik greep de gelegenheid om op een ander onderwerp over te

gaan met beide handen aan... 'Geweldig. Ik zet de schommel wel in elkaar.'

Eva leunde naar achteren en gaf een duw tegen mijn schouder. 'Niet zo'n soort feestje, maniak.'

Ik zuchtte. 'Jammer.'

Ze grijsde ondeugend. 'Als ik je nou eens de schommel be-
loof in ruil voor het feestje?'

'Aha, nu komen we ergens.' Ik leunde achterover, intens van haar genietend. 'Vertel eens wat je in gedachten hebt.'

'Drank en vrienden, van mij en van jou.'

'Oké.' Ik woog de mogelijkheden af. 'Ik accepteer je drank en je vrienden, en verhoog de inzet met een vluggertje in een donker hoekje ergens tijdens het feestje.'

Ik zag dat ze even moest slikken en ik glimlachte inwendig. Ik kende mijn engel goed. Dat ik meedeed aan haar heimelijke exhibitionisme betekende een volledige ommezwaai voor mij, en hoewel het me nog steeds verbaasde als ik erover nadacht, had ik er absoluut geen problemen mee. Ik had alles over voor die momenten waarop het enige wat voor haar telde was dat ze gevuld werd door mijn pik.

'Je bent een keiharde onderhandelaar,' zei ze.

'Dat is helemaal de bedoeling.'

'Goed dan.' Ze likte haar lippen. 'Ik accepteer je vluggertje en verhoog de inzet met een potje aftrekken onder de tafel.'

Ik trok mijn wenkbrauwen op. 'Gekleed,' pareerde ik.

Er rommelde iets in de lucht tussen ons in dat klonk als een soort gespin. 'Ik denk dat u uw plannen nog maar eens moet bekijken en herzien, Mr. Cross.'

'Ik denk dat u beter uw best zult moeten doen om me te overtuigen, Mrs. Cross.'

Ze was, zoals altijd, de meest verkwikkende onderhande-
lingspartner van mijn werkdag.

We namen afscheid van elkaar op de negentiende verdieping, waar ze de lift uitstapte naar de hal van Waters Field & Leaman.

Ik was vastbesloten haar bij mijn team te krijgen zodat ze voor mij zou werken. Het was een doel waar ik elke dag aan werkte.

Toen ik bij mijn kantoor aankwam, zat mijn assistent al aan zijn bureau.

‘Goedemorgen,’ begroette Scott me, en hij stond op toen ik eraan kwam. ‘Pr belde een paar minuten geleden. Ze krijgen een ongewoon aantal vragen te verwerken over geruchten van een verloving tussen u en Miss Tramell. Ze willen weten hoe ze moeten reageren.’

‘Ze moeten het bevestigen.’ Ik liep hem voorbij en ging naar het jassenrek in de hoek achter mijn bureau.

Hij kwam achter me aan. ‘Gefeliciteerd.’

‘Dank je.’ Ik schudde me uit mijn jasje en hing het over een haakje. Toen ik weer naar hem keek, stond hij te grijnzen.

Scott Reid handelde duizend-en-een dingen zorgvuldig en in stilte voor me af, wat ertoe leidde dat anderen hem onderschatten en dat hij onopgemerkt kon blijven. Het was meer dan eens voorgekomen dat zijn gedetailleerde observaties van individuen buitengewoon scherpzinnig waren gebleken, dus betaalde ik hem meer dan het normale salaris voor zijn functie, om te voorkomen dat hij ergens anders heen ging.

‘Miss Tramell en ik gaan voor het einde van het jaar trouwen,’ vertelde ik hem. ‘Alle aanvragen voor interviews of foto’s voor ons beiden moeten via Cross Industries gaan. En zeg hetzelfde tegen de beveiliging beneden. Niemand mag bij haar in de buurt komen voordat hij eerst langs mij is gekomen.’

‘Ik zal het doorgeven. En Mr. Madani wilde een seintje krijgen wanneer u er was. Hij wil graag even met u praten vóór de vergadering van deze ochtend.’

‘Ik ben er klaar voor.’

‘Mooi,’ zei Arash Madani terwijl hij binnenstapte. ‘Er is een tijd geweest dat je hier voor zevenen was. Je begint laks te worden, Cross.’

Ik gaf de advocaat een waarschuwende blik waar geen vuur achter zat. Arash leefde voor zijn werk en hij was er verdomd

goed in, wat de reden was dat ik hem had weggeplukt bij zijn vorige werkgever. Hij was de taaiste raadsman die ik ooit was tegengekomen, en in de jaren daarna was dat niet veranderd.

Ik gebaarde naar een van de twee stoelen voor mijn bureau, ging in mijn stoel zitten en keek hoe hij in die van hem ging zitten. Zijn donkerblauwe pak was eenvoudig, maar op maat gemaakt, en zijn golvende, zwarte haar werd in toom gehouden door een strakke coupe. Zijn donkerbruine ogen straalden een scherpe intelligentie uit, en dat gold ook voor zijn glimlach, die meer een waarschuwing inhield dan een groet. Hij was zowel een vriend als een werknemer en ik waardeerde zijn gebrek aan geouwehoer.

‘We hebben een aanzienlijk bod gekregen op het pand op 36th Street,’ zei hij.

‘O?’ Mijn antwoord werd even opgehouden door een wirwar van emoties. Het hotel dat Eva haatte, bleef een probleem zo lang ik het bezat. ‘Dat is mooi.’

‘Dat is vreemd,’ kaatste hij terug, terwijl hij een enkel op de tegenovergestelde knie legde, ‘als je bedenkt hoe langzaam de markt aan het opkrabbelen is. Ik heb me door heel wat lagen moeten werken, maar de bieder is een dochteronderneming van LanCorp.’

‘Interessant.’

‘Brutaal. Landon weet dat het een-na-hoogste bod veel lager ligt; zo’n tien miljoen lager. Ik adviseer dat we het pand van de markt halen en er over een jaar of twee nog eens naar kijken.’

‘Nee.’ Ik leunde achterover en wuifde de suggestie weg. ‘Laat hem het maar hebben.’

Arash knipperde met zijn ogen. ‘Zit je me nou te belazeren? Waarom heb je zo’n haast om van dat hotel af te komen?’

Omdat ik het niet bij mijn bezittingen kan houden zonder mijn vrouw daarmee pijn te doen. ‘Ik heb zo mijn redenen.’

‘Dat zei je ook toen ik je een paar jaar geleden aanraadde om het te verkopen en jij besloot om er miljoenen aan renovaties aan te besteden. Een uitgave waar je nog maar net quitte mee

begint te draaien, en nú wil je het verkopen in een nog steeds zwakke markt aan een man die het op je gemunt heeft?’

‘Het is nooit een slechte tijd om onroerend goed te verkopen in Manhattan.’ En al helemaal nooit om iets weg te doen waarvoor Eva verwees als mijn ‘neukhol’.

‘Er zijn wel betere tijden, en dat weet jij net zo goed als ik. Landon weet het. Als jij aan hem verkoopt, moedig je hem alleen maar aan.’

‘Prima. Misschien gaat hij dan wat beter spelen.’

Ryan Landon wilde zijn gram halen; ik nam het hem niet kwalijk. Mijn vader had het fortuin van de Landons weggevaagd en Ryan wilde een Cross daarvoor laten boeten. Hij was niet de eerste zakenman die achter me aan zat vanwege mijn vader, en hij zou niet de laatste zijn. Maar hij was wel de hardnekkigste. En hij was nog zo jong dat hij genoeg tijd had om aan de taak te besteden.

Ik keek naar de foto van Eva op mijn bureau. Alle andere overwegingen waren ondergeschikt.

‘Hé,’ zei Arash, en hij stak zijn handen in de lucht alsof hij zich overgaf, ‘het is jouw bedrijf. Ik wil alleen weten of de regels zijn veranderd.’

‘Er is niets veranderd.’

‘Als je dat gelooft, Cross, ben je nog meer de weg kwijt dan ik dacht. Terwijl Landon jouw ondergang aan het beramen is, lig jij op het strand.’

‘Hou eens op met me onder de neus te wrijven dat ik een weekendje vrij heb genomen, Arash.’ Ik zou het zo weer doen. Die dagen die ik met Eva in North Carolina had doorgebracht, waren goddomme de droom geweest die ik mezelf nooit had gegund.

Ik stond op en liep naar het raam. De kantoren van LanCorp zaten in de wolkenkrabber twee straten verderop, en het kantoor van Ryan Landon had een eerste klas uitzicht op het Crossfire-gebouw. Ik vermoedde dat hij heel wat keren op een dag naar mijn kantoor stond te kijken terwijl hij zijn volgende

zet uitbroedde. Af en toe staaarde ik terug en daagde ik hem uit om me harder aan te vallen.

Mijn vader was een crimineel geweest die talloze levens had verwoest. Hij was ook de man die me had leren fietsen en hoe ik met trots mijn handtekening moest zetten. Ik kon de reputatie van Geoffrey Cross niet redden, maar ik kon verdomme wel beschermen wat ik uit zijn as had opgebouwd.

Arash kwam bij me staan bij het raam. 'Ik zal niet zeggen dat ik me niet ergens met een lekker ding als Eva Tramell zou verbergen als ik de kans kreeg. Maar ik zou verdomme wel mijn mobieltje bij me hebben. Vooral midden in een onderhandeling waarbij veel op het spel staat.'

Ik dacht terug aan de smaak van gesmolten chocolade op Eva's huid, en ik bedacht dat zelfs al was er een orkaan geweest die de spanen van het dak had gerukt, ik er nog geen seconde aandacht aan zou hebben geschonken. 'Je probeert medelijden bij me op te wekken.'

'Toen LanCorp die software in handen kreeg, hebben ze daarmee jaren voorsprong op je gekregen qua research en ontwikkeling. En dat heeft hem brutaal gemaakt.'

Dat was waar Arash' bloed echt van kookte: dat Landon van zijn eigen succes genoot. 'Die software is vrijwel waardeloos zonder de hardware van PosIT.'

Hij keek even naar mij. 'Dus?'

'Agendapunt nummer drie.'

Hij draaide zich naar mij. 'Bij mij stond er *Nog vast te stellen*.'

'Nou, bij mij staat er *PosIT*. Ben ik nu nog steeds de weg kwijt?'

'Godsamme.'

Mijn bureautelefoon piepte, gevolgd door Scotts stem uit de luidspreker. 'Een paar dingen, Mr. Cross. Miss Tramell zit op lijn een.'

'Dank je, Scott.' Ik liep naar de telefoon terwijl de spanning van de jacht door mijn bloed snelde. Als we PosIT in handen kregen, zou Landon weer terug bij af zijn. 'Als ik klaar ben, wil ik Victor Reyes spreken.'

‘Zorg ik voor. En dan is Mrs. Vidal nog bij de receptie,’ ging hij verder, waardoor ik plotseling stil bleef staan. ‘Wilt u dat ik de ochtendvergadering uitstel?’

Ik keek door de glazen wand die mijn kantoor afscheidde van de rest van de verdieping, ook al kon ik mijn moeder niet zien vanaf die afstand. Mijn handen balden zich tot vuisten langs mijn lichaam. Volgens de klok op mijn telefoon had ik nog tien minuten over, en mijn vrouw was aan de lijn. Ik voelde een drang om mijn moeder te laten wachten tot het mijn agenda schikte, niet die van haar, maar ik onderdrukte deze.

‘Geef me twintig minuten extra,’ zei ik tegen hem. ‘Ik neem de telefoontjes van Miss Tramell en Reyes aan, en daarna kun je Mrs. Vidal hier laten komen.’

‘Begrepen.’

Ik wachtte even. Toen pakte ik de telefoon op en drukte op het snel knipperende lampje.

Ontdek de beste en mooiste nieuwe boeken met de gratis *Lees dit boek*-app

Wilt u als eerste de beste en mooiste nieuwe boeken ontdekken? Vaak nog voordat die boeken zijn verschenen en de pers erover heeft geschreven? Download dan gratis de *Lees dit boek*-app voor Android-telefoons en -tablets, iPhone en iPad via www.leesditboek.nl.

Blijft u graag op de hoogte van de nieuwste boeken?

Volg ons dan via www.awbruna.nl, en en meld u aan voor de nieuwsbrief.